

KOBYLNICKÉ HODY 2013

Po roce mi opět připadl úkol napsat do Kobylnických listů článek o našich hodech. Oproti minulému roku ale s malou změnou, že už jej nepíši z pozice hlavního stárka. Jelikož samotný průběh hodů jste měli možnost sledovat na vlastní oči a pravděpodobně není potřeba jej zde podrobně popisovat, zaměřil bych se nyní spíše na zákulisí hodů.

Protože ze zkušenosti z minulých hodů vím, jak náročná je organizace celých hodů, navrhnul jsem hlavnímu stárkovi Pavlu Šťastnému, aby se letos zřídil takový organizační výbor, který by mu s organizací pomáhal. Tak jsme se celkem ve čtyřech scházeli vždy minimálně jednou týdně, na několik hodin (několikrát i na celý den) a snažili se ladit všechny možné detaily. Těchto více názorů nám poté usnadnilo naši práci a mohlo také dát vzniknout několika novinkám, které by jednotlivce třeba ani nenapadly. Kdybychom spočítali všechny hodiny, které jsme věnovali jenom organizačním věcem a různým zařizováním, tak se určitě dostaneme do řádů stovek.

Přestože se to nemusí na první pohled zdát, máme opravdu naplánovány celé hody do nejmenších podrobností. To ale neznamená, že vždy jde vše podle plánu. Všichni známe úsloví, že může-li se něco pokazit, pokazí se to. Potom samozřejmě řešíme, jak vrátit danou situaci zpátky do těch kolejí, které bychom si my představovali. Bohužel někteří lidé nedokážou pochopit, že ideální a bez chybiček to nikdy nebude. Lidé chybují a chybovat budou. Ale naše snaha je opravdu taková, aby hody byly co nejpovedenější. Snažíme se také poučit se z minulosti a z našich předchozích zkušeností, které se také snažíme předávat vždy následujícím hodům. A samozřejmě také probíráme i jednotlivé připomínky k naší činnosti.

Kritizovat umí každý, ale pomoci chce málo kdo. Jsme proto velmi rádi, když za námi někdo sám od sebe přijde a zeptá se nás, jestli nechceme pomoci s tím nebo s tím. Pokud vezmu např. pátek. V osmi stárcích bychom asi těžko zvládli dopravit máji z lesa do Kobylnic. Nabídlo se nám několik lidí, z Kobylnic, ze Dvorsk, s tím, že nám klidně můžou být celý pátek k dispozici, jet s námi pro máju a pomoci nám s ní i v parku. Stejně tak, když jsme přijeli k parku, tak se několik lidí v parku samo zvedlo a šlo nám pomoci donést máju do parku. I v průběhu dne nám někteří lidé chodili sami pomáhat, bez toho, abychom jim vůbec říkali. Za tuhle pomoc vám všem patří velký dík a opravdu velmi si jí vážíme. Děkujeme také všem, kteří přispěli do bohaté tomboly.

Co také hodnotíme velmi kladně je v této oblasti současná spolupráce s obcí. Většina našich námětů a připomínek je ze strany obce přijata a velmi si tohoto ceníme, že nám chce obec takto pomáhat.

Stejně jako nám přišlo pomoci několik lidí ze Dvorsk, tak stejně i několik z nás šlo pomoci s připravováním hodů i ve Dvorskách. Myslím si, že taková vzájemná spolupráce, pomoc a výměna zkušeností je jenom k dobru a jsem velmi rád, že něco takového letos vzniklo.

Minulý rok bylo stárků celkem 26, letos nás bylo jenom 16, tedy o 10 lidí méně. To už je samozřejmě poznat, hlavně na zábavách. Proto se také klidně mohlo stát, že v průběhu zábavy byl nějaký úsek, kdy stárce takzvaně nebyli vidět. Protože nás bylo letos opravdu relativně málo, tak téměř na každého připadla nějaká funkce, nějaký úkol, který měl na starosti. Z toho důvodu se mohlo třeba stát, že stárce něco zařizovali a v ten moment tedy nebyli na place. Za takové případné mezery se samozřejmě omlouváme, ale myslím si, že tuto situaci, vzhledem k našemu počtu, většina účastníků zábav chápala.

Co se týká neděle, jako hlavní části hodů, tak si myslím, že dopadla velmi dobře. Velmi mě těšilo, a rád jsem předával tyto zprávy našim stárkům dále, že když jsme na našich zastávkách při průvodu rozdávali koláče a nalévali víno, lidé nás chválili. Stejně tak i v průběhu odpolední zábavy jsme slyšeli mnoho pozitivních ohlasů. Jsme opravdu velmi rádi, pokud jste spokojeni a hody se vám líbí. Tuto dobrou nedělní atmosféru myslím také velmi dobře doplňuje kapela Hornobojani. Minulý rok jsem si s nimi jako hlavní stárek spolupráci nemohl vynachválit a i podle letošního hlavního stárka byli také skvělí. Kapela se neustále chodila domlouvát a ladit detaily jak co přesně bude probíhat. Naším návrhům vždy vyšli vstříc a za celý den jsme s nimi neměli jediný problém. Prostě v neděli byla radost s kapelou pracovat.

V závěru svého loňského článku jsem psal o tom, že doufám, že hodová tradice u nás nezanikne z důvodu nezájmu o stárkování, jak už v minulosti několikrát hrozilo. Vůbec mě netěšilo, že letos k tomu nebylo daleko. Na začátku plánování hodů jsme nechali vyhlásit obecním rozhlasem, že začínají stárkovské schůze a všichni zájemci jsou mezi nás zváni. Bohužel nepřišel nikdo nový a tak letos nebyl mezi námi nikdo z Kobylnic, kdo by šel letos poprvé stárkovat, všichni už alespoň jednou byli. Na začátku se přihlásili celkem 4 páry. To, že nás šlo nakonec 8 párů (tolik, abychom mohli zatancovat besedu) bylo jen díky několikátýdennímu přemlouvání a shánění stárků. K tomu, že se nikdo nový nepřihlásil, přispělo možná to, že dnes děti chodí do různých základních škol. Neznáme se tolik navzájem a my ani nevíme, koho oslovit. Proto bych chtěl příští rok mezi nás pozvat všechny ty, kteří dosud stárkovat nebyli a budou mít ukončenou 9. třídu. Také prosím rodiče, aby svoje děti v tomto podporovali a snažili se je k těmto tradicím vést. Byla by myslím nesmírná škoda, kdyby se hody kvůli tomuto nezajmu nekonaly. Jsem ale v tomhle ohledu optimista a věřím, že se příští rok karta obrátí a že stárků bude opět více. Těším se tedy na všechny nováčky i na ty, kteří si třeba chtěli dát na chvíli od stárkování pauzu a zase se mezi nás vrátí.

Příští rok na Kobylnických hodech opět na shledanou.

Michael Ulbrich